

UVOD

“Sva ljudska bića rađaju se slobodna i jednaka u dostojanstvu i pravima. Ona su obdarena razumom i svešću i treba jedni prema drugima da postupaju u duhu bratstva.“

(Opšta Deklaracija o pravima čoveka 1948)

Ljudska prava su neotuđiva prava svakog pojedinca koja se stiču samim činom rođenja i koja su garantovana međunarodnim aktima (u prvom redu Opštom deklaracijom o pravima čoveka iz 1948) i Ustavima odnosnih zemalja.

Veliki broj nacionalnih i međunarodnih dokumenata o ljudskim pravima predviđa zaštitu i posebno osetljivih grupa, odnosno reč je o takvim grupama ljudi koje se mogu označiti kao posebno osetljiva, ugrožena ili ranjiva grupa, jer ova lica poseduju određene osobine, kvalifikacije, ili se nalaze u određenim okolnostima bilo privremenim ili trajnim, a koje su podobne da ih učine ranjivim. Kada se kaže posebno osetljiva grupa prvenstveno se misli na decu i mlada lica, žene, stara lica, invalidna lica, pripadnike manjinskih grupa, radnicima emigrantima, nedržavljanima, kao i na izbegla, raseljena lica i tražioce azila. Sama činjenica da neko lice pripada jednoj od pomenutih posebno osetljivih/ranjivih grupa, znači drugačije postupanje državnih organa, organizacija i ophođenje istih prema ovim licima od onog koje bi se redovno primenjivalo kada se pomenuta lica ne bi nalazila u odgovarajućoj situaciji, odnosno kada ne bi posedovale određene osobine koja su opredeljujući faktor da upravo baš takva lica čine neku ili više od posebno osetljivih grupa. Tačnije, zahtev za posebnim postupanjem prema ovim licima ogleda se prvenstveno u tome da se pripadnici posebno osetljivih grupa ne diskriminišu zbog «statusa» koji imaju, već naprotiv, da se zbog njega prema ovim licima postupa na specifičan način sa onakvim stepenom pažnje, koji će odgovarati samoj činjenici da neko lice pripada određenoj osetljivoj grupi.

Izbeglice, interno raseljena lica i tražioci azila predstavljaju jednu od posebnih osetljivih/ugroženih grupa. Prema izbeglicama, interno raseljenim lica i tražiocima azila se mora postupati bez diskriminacije, poštujući njihovu ličnost i dostojanstvo, u skladu sa principom zabrane proterivanja, i njima moraju biti zagarantovana sva ljudska prava, kao i dostupnost i mogućnost da ih ostvare. Takođe, u pružanju pomoći ovim licima mora se postupiti sa posebnom pažnjom, a imajući u vidu okolnosti u kojima se takva lica nalaze.

AZIL- pojam i značenje

Azilanti su posebna kategorija izbeglica kojima zbog političke aktivnosti i političkih krivičnih dela pretila opasnost da budu krivično gonjeni. Razlika je u nijansama - po Konvenciji iz 1951. kod izbeglica postoji opravdani strah da će biti progonjeni zbog svoje rase, vere, nacionalnosti - radi se o ličnom osećanju nesigurnosti i gubitku vere u državu domicile. Kod azilanata bojazan od progona nije hipotetička, već verovatna ili je progon već u toku. Azil obuhvata razne elemente, uključujući non-refoulement, dozvolu za ostanak na području zemlje azila i humane standarde postupanja. Iako Konvencija o statusu izbeglica iz 1951. godine ne predviđa pravo na azil, ona pretpostavlja da će države pružiti zaštitu licu usled progona zbog svoje rase, vere nacionalnosti, pripadnosti nekoj socijalnoj grupi ili zbog svog političkog mišljenja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com